

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyílttér sora 20 kr.

KÖZÉRTÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői iroda

kiadóhivatal:

CIRNER ÉS LANGNER
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.

Adóreform és bankügy.

— A pénzügyi költségvetési vita kezdete. —
Budapest, április 16.

Méltó és — sietünk hozzátenni —
örvendtetes feltűnést keltett az a be-
széd, melylyel a képviselőház tegnapi
ülésén a szabadelvű pártnak egy kiváló
finanziális szaktekinélve a pénzügyi
költségvetés vitáját bevezette. Előtte, dr.
Neumann Ármán előtt, egy ugron-
párti szónok is disszertált ugyan, de
régii ellenzéki szokás szerint nem tett
mást, mint hogy agyonkritizálni pró-
bálta egész adórendszerünket, anélkül,
hogy valamirevaló számbavehető refor-
mot tudott volna ajánlani, és követelte
az önálló magyar jegybankot, a mostan
fennálló közös bankot válogatott szidá-
sokkal illetvén

Neumann mindkét kérdés körül
nemesak új dolgokat tudott mondani,
de olyanokat is proponált, miknek kivi-
tele valóban üdvös lendületet lenne ez
elsőrangú fontosságú nemzetgazdasági
és pénzügypolitikai ügyeknek adni hi-
vatva. Szónok elsőbben is adórend-
szerünket vevén beható bírálat alá,
konstatálta, hogy ez a rendszer nem

felel meg az arányosság elvének.
Bizonyította, hogy a földadó súlyos és
igazságtalan, a mennyiben az adózás
terhe igen aránytalanul nehezedik a
földbirtokra és nem tesz különbséget
a nagy- és kisbirtokos között.

Hangsúlyozta, hogy a mostani katasz-
teri viszonyok alatt is — melyek-
nek létesítése 24 millióba került az or-
szágnak és melyeket igaz, hogy nem
lehet csak úgy egyszerűen félretenni —
lehetne a helyzeten javítani. Kemény,
de igazságos szavakat mondott a kép-
telenül magas jövedelmi adókulesről,
mely pl. az iparosokat ugyszólván felhívja
hamis jövedelem-bevallásra. Szintoly
kírületlenül bánt el a tőke- és kamat-
jövedelem megadózásával, majd az adó-
reform alapelveit a következőkben
foglalta össze: Át kell térni a tárgyi
adóról a személyi adóra, a hoza-
déki adókat át kell alakítani jövedelmi
adókká, végül a létminimum és
a progresszivitás elvének a beho-
zatalával helyet kell biztosítani adórend-
szerünkben az igazságosság és
arányosság követelményeinek.

Átérve a tőzsdeadó kérdésére, mely

tengeri kigyóként szokott a parlamenti
viták során fel-feltűnedezni, elősmerte,
hogy a börze körül bajok vannak, mik-
nek orvoslása szükséges, de ezeket nem
ugy kell megszüntetni, hogy az egész
intézmény ellen törjünk. Mert a tőzsdé-
nek fontos hivatása van a közgazdasági
életben. Bajainak orvoslását a külföldön
többféleképpen megkísérelték, de eddig
siker nélkül. A tőzsdeadóval nem sza-
bad kísérletezni határozott alap
nélkül. Szónok a mérsékelt börze-
adó hívének vallotta magát, melynek
azonban nem szabad oly méreteket öl-
teni, hogy a forgalmat megbénítsa, és
melytől valami nagy jövedelem nem
várható, mint ezt a külföldi példák mu-
tatják.

Tehát csupa okos és reális, a tény-
leg fennálló viszonyokat latba vető, el-
fogulatlan fejtegetés, melyek, ha a
döntő körök a maguk egészében — mu-
tatis mutandis — figyelembe veszik, a
mérsékelt reformok jó hatását
el nem téveszthetik.

Hasonló józan és talpraesett megjegy-
zéseket hallottunk a bankkérdés-
ről. Szónok óva intett attól, hogy a

TÁRCZA.

Édes boszu.

Irta: dr. Werner Gyula.

Amig farkasbundájából kibontakozott, volt
ideje a tágas, uri portán körülnézni. A téli
délután, mely oly rövid s oly sötétes volt,
mint a menyasszonyának kurtára nyírott,
gesztenyeszin haja, végéhez közeledett. Az
égen néhány piros folt mutatta, hogy a
nap lement. Kőd ereszkedett le a vidékre,
de ebben a bizonytalan félhomályban is fel-
tűnt neki a huszár-főhadnagy karsu, ma-
gas alakja, amint hosszu, ringatózó léptek-
kel az istálló felől egyenesen felé tartott.

— Jó estét Benő. Későn jöttél, pedig a
lovaidnak szelvéssz volt az anyjuk.

A lóismerő nagy érdeklődéssel nézte meg
a fiatal, félvér lovakat. A négy órai ut da-
czára idegesen és tüzesen nyugtalankodtak,
az erős kezű kocsis alig tudta tartani őket.

Eőry Benő kedvetlenül felelt.

— Sebesen járnak a bestiák.

Tekintete kérdezni látszott a cigány-
arczu, csinos hoszártisztet: de te mit kere-
sel itt?

Gedeon ugy tett, mintha nem vette volna
észre a hideg, szinte ellenséges tartózkodá-
st. Még mindig a lovakban gyönyörködött.

— Fejedelmi állatok. Kár, hogy Rózsa

nem látta, mikor megérkezett. Ő is nagy
bolondja a szép lónak, mint jómagam.

Eőry összehuzta a homlokát.

— A menyasszonyomról beszélsz?

Hidegen és gögösen mondta, mintegy
rendreutasítva a másikat azért a bizalmas
hangért, amelylyel az ő menyasszonyáról
szólt.

Eőry tul volt a negyvenen s nem volt
szép ember. Rózsa, tizennyolcz évének vi-
ruló szépségében, hozzáment volna mégis,
mert apja anyagi helyzete nem volt rózsás
s gazdag, Eőry pedig a vármegye egyik
legjobb partieja volt.

Mikor Eőrynek a lány megtetszett, Ge-
deon lézengett körülte. A szülők ugy mon-
ták, gyermekkori játszótársak; de Eőry a
fiatal lányka első udvarlóját sejtette benne.
Annál inkább, mert hat vagy hét esztendő
különbség volt a lány és a férfi életkora
között. Ami azt bizonyítja, hogy játszótár-
sak nem igen lehettek. A huszártiszt meg-
erősítette eme föltevést, mert minden ma-
gyarázat nélkül, egyszerre elmaradt a ház-
tól, mikor Eőry gyakoribb látogatója lett.

Micsoda szél hozta hát ide? Mit keres itt,
három héttel az esküvőjük előtt? Föltette,
hogy résen lesz.

A házba belépve, Rózsikával találkozott
legelőszőr. Már meg sem látszott rajta a
nagy betegség nyoma, amelynek hosszu, se-

lyem haja áldozatul esett. Kurtára nyírott
hajával, halvány, érdekes arczával olyan volt,
mint Turgenjev valamelyik nőalakja, aki
egyetemi hallgatókkal barátkozik s aki a
fölvilágosodott nők közül való.

Mint máskor, völegénye meg akarta csó-
kolni a kezét. Nem engedte s ragyogó sze-
mével a főhadnagra nézett, aki mosolyogva
állott a hátuk mögött. Eőry követte a lány
tekintetét.

— Gedeon nem idegen, a maga játszó-
társa — mondá észrevehető gunnyal, — előtte
nincs mit titkolóznunk.

A lány derűlten s nyugodtan felelt.

— Nem titkolódom. Szép magától, hogy
eljött, a papa beszélni akar magával.

Megindult előttük az ebédő felé, a két
férfi szó nélkül követte.

Néhány percz mulva Eőry egyedül volt
a lány apjával, dolgozó szobájában. Az öreg
ur zavarban volt, nem tudja, hogy kezdje
el, amit mondani akar.

— Hány óra alatt jött kedves öcsém,
Lászlóvárról, a fekete sárkányjaival?

— Négy óráig tartott az ut, mint más-
kor. Mért kérdezi?

— Mert . . . mert lassabban is jöhett
volna.

Eőry csodálkozva nézett a leendő apó-
sára.

— Lassabban? Nem értem.

valutarendezés nagy problémáját egy olyan mélyreható reformmal komplikálják, hogy az osztrák-magyar bank ma már az egyedüli intézmény, melyeddig legmerekvebb centralizmusnak hódol, a mit tovább tenni nem lehet. Az ország joggal megkövetelheti, hogy érdekei a bank szervezetében határozottan érvényre jussanak. A paritás elvének és a kormány befolyásának oly irányban kell érvényesülnie, hogy a banktanács tagjai felerészben magyar állampolgárok legyenek és hogy a magyar igazgatóságnak éppen olyan hatásköre legyen, mint az osztráknak.

A Neumann által fölvetett eszméket sok tekintetben csak helyeselni lehet és aligha tévedünk azzal a föltevésünkkel, hogy azok javarészből a kormány intenciójával megegyeznek.

Ebben a föltevésben érdeklődéssel várjuk Lukács László felszólalását, és — bizva az ő jóakarátában és szakavatott tehetségében — eleve is mint a mostani, nagyrészt hibás adórendszer várva-várt reformátorát, ugyis mint a bankügynek predestinált rendezőjét üdvözljük a jelenlegi pénzügyminisztert.

Erettségi vizsgálatok. A vallás-és közoktatásügyi m. kir. miniszter az autonóm felekezeti középiskolák f. évi rendes erettség vizsgálatához az 1883. évi XXX. t.-cz. 23. §-ából kifolyólag a következő kormányképviselőket küldött ki:

Az erdélyi ev. ref. egyházkerületben: A zilahi és kolozsvári főgimnáziumokhoz dr. Öreg János debreczeni főiskolai tanárt, a marosvásárhelyi és szászvárosi főgimnáziumokhoz dr. Szádeczky Lajos kolozsvári egyetemi ny. r. tanárt, a székelyudvarhelyi főgimnáziumhoz Szinyei Ger-

son sárospataki főiskolai tanárt, a nagyenyedi főgimnáziumhoz Géresi Kálmán debreczeni főiskolai tanárt, a sepsiszentgyörgyi főgimnáziumhoz dr. Schilling Lajos kolozsvári egyetemi ny. r. tanárt;

az erdélyi ág. ev. egyházkerületben: A nagyszombati főgimnáziumhoz és főreáliskolához Elischer József nagyszombati tankerületi főigazgatót, a segesvári főgimnáziumhoz dr. Heinrich Gusztáv budapesti egyetemi ny. r. tanárt, a megyesi főgimnáziumhoz Böhm Károly kolozsvári egyetemi ny. r. tanárt, a brassói és beszercei főgimnáziumhoz Hörk József eperjesi ág. ev. főiskolai tanárt;

az unitáriusok egyházkerületében levő kolozsvári unitárius főgimnáziumhoz dr. Csengeri János kolozsvári egyetemi ny. r. tanárt;

a gör. kel. román metropolita érsek egyházi főhatósága alatt álló brassói főgimnáziumhoz Putnok Miklós lugosi állami főgimnáziumi igazgatót.

A nagyenyedi theologia és a „Kolozsvar”.

Most, midőn a kolozsvári egyházkerületi közgyűlés lefolyását és eredményeit az egész sajtó kellően méltatja és a kolozsvári püspöki körök rejtett támadása által felkeltett izgatottság is lassan-lassan lecsillapult, a „Kolozsvar” 85-iki számában izgatott furia módjára ront azoknak, kik szembeszállani mertek jogaik megtámadásával és régi jogukat védni az omnipotens párttal szemben.

A „Kolozsvar” cikkében okvetlen azt akarja bebizonyítani, hogy a Bethlen-főiskola theológiáját védők kitaró harcukban nem theológiájuk érdeke, hanem tisztán a Szász Domokos ev. ref. püspök személye elleni ellenszenv vezérelte és így tisztán személyes térre akarja terelni az egész ügyet, az enyedi egyházgyűlési erélyes tiltakozását is Szász Domokos püspök személye elleni harcuknak óhajtván minősíteni.

Ervei azonban nagyon is gyengék, kifa-

kadásai pedig elnézhetők, mert vak szenvedély és merő elfogultság vezérli minden állítását.

Számárányokkal óhajta igazolni, hogy minő elenyésző csekély volt az enyedié száma azokkal szemben, kik a püspök szándékát pártolták és a gyűlést feloszlató gróf Bethlen Gábor elnöknek bizalmatlanságot akartak szavazni.

Itt azonban jó lesz egy kissé disztinvál. A „Kolozsvar” cikkében bölcsen hallgat arról, hogy az enyedié méltó felháborodását mi idézte fel, nem emlékszik meg azon ominosus körlevelekről, mely hivatalos szám alatt csak a püspök híveinek küldetett meg, de melyet — természetesen — az enyediéek közül egyetlenegy sem kapott meg és melylyel a püspöki körök meglepetésszerűen akarták a közgyűlésen az enyediéeknek a századok óta biztosított jogát konfiskálni. Nem volt-e igazolt tehát az enyediéek felháborodása akkor, amidőn a közgyűlésen megjelenve, értesülnek az ellenük készített celszövevényről és igazságuk tudatában minden erejükkel védekeztek az ellenük titokban készített ármány ellen?

Nem volt-e méltó a világi elnök felháborodása, midőn ő, aki leghivatottabb arra, hogy a közgyűlés minden tárgyát a legaprólékosabb részletig ismerje, az utolsó pillanatban és akkor is csak erélyes fellépése folytán értesül arról, hogy egyik egyházi intézmény ellen titokban oly támadás készül, mely százados jogokat akar megsemmisíteni?

Mi tehát ép azt véljük, hogy Bethlen Gábort eljárásában tiszta lelkiismerete, igazságszeretete és az alattomos támadás letti jogos felháborodás vezérelte. És ha e számárányból, 17 contra 103, a „Kolozsvar” a szerinte méltatlanul megtámadott Szász Domokosnak zeng cicsymuszt, kérjük, nevezze meg laptársunk tulajdonképi nevén azon eljárást is, melyet a püspöki iroda elkövetett akkor, midőn a hasonjogu enyediéek megkerülésével hivatalos szám alatt saját híveinek kortes-leveleket

— Nézze fiam. A rossz hirt megadni jobb későn, mint korán. Na nézze, ne haragudjunk . . .

Eőry arca elsötétült, ingerülten pattant föl helyéről.

— Beszéljen világosan. Ma itt ugvis csupa rejtély s titok minden. A menyasszonyom és főleg ez a beszélgetés. Micsoda rossz hirt akarnak tudatni velem? Ha méreg s ha éppen Szilveszter estéjére tartogatták, ide vele, hadd igyam ki egy hajtásra.

Az öreg ur még diplomatizált.

— Micsod méreg s micsod rossz hír? Lásza, már én is bolondokat beszélek, de maga is fiam. Hát ugy nézünk ki én meg a lányom, mintha méregkeverők volnánk?

Nevetett, de a nevetés ezuttal nem a szívéből eredt.

— Nézze fiam . . . Meg tudna-e válni a legkedvesebb két fekete lovától?

— Hogyne tudnék?

— Na, ha meg tudna válni, akkor Rózsikáról is le tud mondani.

A csapás váratlanul jött. Sok mindenre el volt készülve Eőry, de erre az egyre nem. Hangja rekedt volt, ahogy megszólalt.

— De . . . mért mondják le? Az a Gedeon talán? Annak kauczió kell.

Az öreg ur sohajtott.

— Régen szereti a leányomat, de tudta, hogy én fülig el vagyok adósodva, ő meg szegény, mint a templom egere. Nem lett volna egyebük a házassághoz: a leányomnak a szép édes arca, neki meg az aranyos egyenruhája. Hanem okos volt mind a kettő: lemondtak egymásról. Most a fiu örökölt. Egy vagyonos nagynénje ráhagyta mindenét. A kaucziókérdés meg van oldva.

Eőry felkaczagott; mondhatatlan keserűség volt nevetésében.

— E szerint én a Gedeon ur strohmannja voltam. Olyas valami, amit pótkávének hívnak. A Rózi hugom igazi, fénylő, erős fekete-kávéja ez a cigányarcu huszár. Persze nem ihatta azon forrón, mert nem volt kaucziójuk. Egy kicsit kihülve kell meginnia, de megissza mégis. Gratulálok.

Fölállott, szeme szikrázott az elfojtott haragtól. Az öreg ur le akarta csendesíteni.

— Én ma is ellene vagyok, fiam. Ha tiz lányom volna, mind neked adnám, nem hogy ezt az egyet. De neki a huszár tetszik. A kis ujjod többet ér az egész embernél, de mit csináljak? Inkább hozzá adom, hogysem kisírja a szemét. Mert kisírná, elhíhated. Fantasztikus, ideges kis bolond; az anyja is olyan volt fiatal korában.

Eőry sokáig hallgatott. Világosan látszott rajta, hogy szegénye, haragja mindjárt ex-

plodál. Erőt vett magán mégis, csak a színe lett sárga, szinte zöldes, a magába fojtott iszonyu indulattól. Még mosolyogni is próbált, de arca ugy rángatózott, mint a gombostűre szurt pillangó szárnya.

— Köszönöm, bátyám, legalább tustünk rajta. Jobb, hogy így történt. Az esküvő után kellemetlenebb lett volna megtudni, hogy Róza mást szeret. Most még csak a hiúságom van megsérve s nem a becsületem. Hogy is gondoltam valaha, hogy engem tudna szeretni? Hogy tizenhét év daczára elnéz az én negyven évem feje fölött? Nem lehet azt meg nem látni, mikor az ember öregszik. . . .

— Csak nem haragszol fiam? A világon legkönnyebb szép asszonyt találni. Ugy hull az öledbe, ha akarod, mint a fáról az érett eper. Némelyik még foltot is ejt a . . . ruhádon. Rázd meg az eperfát, öcsém, igazi asszonyosó hull rád cserébe azért az egyetlen szem éretlen számócaért, akit leányomnak hívnak.

Fölállott, nehézkes léptekkel az ajtóhoz ment s kikiáltott rajta:

— Rózsika!

A lány belépett. Egő szeme kihívóan s mégis szégyenkezve villant rá a volt vőlegényére. A felindult, sápadt férfi-arczon látta, hogy az már mindent tud. Megállott az ajtónál, nem akart előbbre menni.

küld és a tanárválasztás ártatlan czime alatt akarja a Bethlen-főiskola jogát magának konfiskálni? Ha e felett ítéletet mond a „Kolozsvar“, könnyen indokát találja a 103 bizalmatlansági szavazatnak is, mert mi concedáljuk, hogy az elnök formailag talán nem volt elég korrekt és ezért szóltak ellene 103-an, de azt is határozottan állítjuk, hogy azon esetben, ha a püspöki körök tervükkel nyíltan, férfiasan lépnek fel, szándékukat határozottan kinyilvánítják és így az enyedieknek is megadatott volna a lehetőség saját jogok védelmére sikra szállani és nyílt ellenséggel szemben nyíltan harcolni: az ügy eldöntésénél a számarányok másképp alakultak volna, mert minden elfogulatlan ítélő, ki előtt a kulissza-titkok felfejtettek volna, bizonyára a most annyira kicsinyelt 17 enyedi mellett szavazott volna le.

Érdemileg a cikk, hogy annál jobban kiüntesse, miszerint a Bethlen-főiskola teológiát pártolók akciója tisztán a püspök személye ellen irányult, kifejti, hogy nem is lehetett tulajdonképp a teológia a harc tárgya, mert hisz ez már hosszabb idő óta „agonizál“ és az idén is csak két új hallgató iratkozott be.

Ha nem a legnagyobb elfogultság és a kudarc feletti boszúság vezérelné cikkírókat, bizonyára az érvel nem hozakodott volna elő, mert ép az általa felhozottak a legfenyesebb érvek teológiánk mellett.

A püspök az új teológiát az ősz folyamán a reklám minden segítségének felhasználásával, a legnagyobb applommbal nyitotta meg; megindult az új intézet érdekében a legnagyobb agitáció, csábítgatások, ígéretek özönével hulltak; a szebbnél szebb kilátások kecsgetése töltötte be az új palota termeit és ennek dacára a nagyenyedi teológiának régi hallgatói megmaradtak, sőt még két ujjal is szaporodtak. Nem-e tehát teológiánk régi jó hírve, annak éltető eleme hozta ide a tudományomjas ifjakat az új, a szép, a modern kolozsvari intézet megnyitása elle-

nére? Nyomorúságos berendezésének mondja a „Kolozsvar“ teológiánkat. Ez lehetséges az ő felfogása szerint; megengedjük, hogy nem a Kolozsvar finomult izlésének megfelelő, de legalább teológia, és viszont mondja meg a „Kolozsvar“: mi az az általa annyira dicsért és „teológiá“-nak nevezett intézet? mi volna más, mint egy internacionális alumnium, kosztal és kvartélylyal szolgáló bérház, hol ellátást nyer bármely szakot tanuló ifju; de nem teológia, mely kizárólag Isten igéjére tanítaná hallgatóit. És ha talán nyomorúságos berendezésű is teológiánk, ami pedig nem áll, de dicső fejedelmünk Bethlen Gábor jóvoltából van amiből eltartsuk; és mi ugy érezzük, hogy ép az fája a „Kolozsvar“-nak, hogy nekünk, ha szegényesen is, de mégis van miből teológiánkat tisztességesen fenntartani, nekik ellenben kezd üres lenni pompás kasszájuk és ezért szeretnék a nagyenyedi teológiát a föld színéről elseperni, hogy amit nekünk juttatott a jog és igazság, azt ők élvezzék.

Nem vezérel minket Szász Domokos püspök ellen semmi ellenszenv, mindig elismerjük az egyházunk érdekében elért eredményeit, nem őt támadjuk és nem támadunk senkit; csak igazságunkat védjük és követeljük, és ennek védelmében el nem fáradsunk soha; hiszünk egy magasabb forum igazságszeretében, és ha az erélyi egyházkerület tuzásokba menő többsége így bánik velünk, igazságunkat annyira mellőzi: mint egyházmegye keresni fogunk magunknak egy másik otthont, hol békésen megférünk és ahol igazságainkat hitsoros társaink tisztelni fogják.

A „Kolozsvar“-nak pedig megjegyezzük végül, hogy lehet csatát veszíteni, de a becsület még a veszített csata után is megmarad, sőt gyarapodni fog az igazság soha el nem évülő ereje által. (i. r.)

A nemzetiségi sajtóból.

(—) Egy jellemző körülményre akarjuk olvasóink figyelmét felhívni. Most, midőn

az egész ország hazafias közönsége meglepéssel fogadta Szabó János szamosújvári püspöknek körlevelét és azt minden oldalon méltatják: az, aki leghivatottabb volna erről megemlékezni, a balázsfalvi „Unirea“, egy szóval sem említi e pásztorlevelet, pedig első sorban mint „egyházpolitikai“, az érseki székhelyen megjelenő lapnak és mint a görög katolikus egyháziak közlönyének, e lapnak lett volna első sorban is kötelessége a balázsfalvi érsek juris-dictioja alá tartozó görög katolikus püspök körleveléről megemlékezni már programjához híven is, mert míg, mint egyházpolitikai lap, mindig hűségesen regisztrálja a világ bármely részében élő, még oly igénytelen püspököcskének nyilvánosságra jutott egyházi ténykedését is, addig a hozzá legközelebb álló, a balázsfalvi érseki megyéhez tartozó püspöknek leveléről mélységesen hallgat Vajjon miért? Bizonyára nem e körlevél hazafias hangjáért, oh, de-hogy! hanem azért, mert Szabó püspök levelének közlése és méltatásával nem akarja megelőzni a még késedelmező, de kétségteletlenül megjelenő érseki egyházmegye fejedelmének pásztorlevelét.

De ha már az „Unirea“ „udvariasságból még“ nem emlékszik meg a millenniumunkat tárgyozó szamosújvári püspöki körlevélről, azért mégis foglalkozik ezredéves ünnepélyünkkel, még pedig vezércikkben. Lássuk tehát, minő laptársunknak e tárgyban felfogása.

„A millennium küszöbén“ a czime hangzatos vezércikkének.

A czim után ítélve azt lehetne hinni, hogy az Unirea szép, hazafias szavakban felhívja olvasó közönségét, hogy tömegesen látogasson el az ünnepélyekre, vagy legalább is annak jelentőségét méltatja; de e helyett beszél a magyar nép ünnepélyéről, melyhez szerinte nekik semmi közük és melynek előkészületeit idegen szemmel nézi, de e tekintetben is, a mi történt, kisebbíteni igyekszik és a millenniumot oly módon tárgyalja, mint ezt a szebeni román tulzó lapok szokták tenni.

Eőry Benő megszólalt.

— Köszönöm Rózsika, hogy oly bátran szakított velem. Mert nem becsületes dolog, mikor a leányok férjhez mennek valakihez, szívükben egy más férfiú képével. Szerencsét kívánok magának. A másiknak — nem. Ő már szerencsés, mert maga őt szereti.

Rózsika szemrehányást várt, vádakát, keserű haragot. Ez a nagy önuralom kihozta sodrából. Szeme hirtelen tele lett könnyel, két kezét a szívére szorította.

— Bocsásson meg, nem tehettem másképp. A férfi udvariassan meghajolt.

— Kérem. Azt azonban meg fogják engedni, hogy fogassak. Beláthatják, hogy nem szívesen venném, ha azon a helyen, amely vőlegény korom óta az én helyem volt, tisztelt barátomat látnám ülni. A nevető örökös látványára igazán nem vagyok elkészülve.

Este tíz órakor Eőry már otthon volt. Haragja elmúlt, inkább gondolkozó lett és melankólikus.

A nagy ebédlőben járt fel s alá. Megállott a zöld kártyasztalkák körül, ahol legénykorában a fél vármegye férfia összegyűlt. Itt mulatoztak s itt tanácskoztak a vármegye urai, az édesapja idejében, aki a vármegyének alispánja volt.

A régi jó idők elmúltak. Néptelenek már

az ősi uri kastélyok. A szelek szárnyán járó ötös fogatok megbámulására nem gyül már ki egy-egy falu népe. Az országgraszoló névnapok kimentek a divatból. A híres hegyaljai szürettek, a régi leánynézői: kocsibérekéssé zsugorodtak; s csak azokat a tót fuvarosokat érdeklik, akik a lábán megvett szüretet hordják „haza“ borvásárló lengyel zsidóknak.

Szegény legény . . . perzekutor, megye, gentri: ilyen sorrendben követik egymást a régi dolgok, az örökké tartó álmódások országában. Mintha ugyanegy családnak tagjai volnának, akik közül a holtak sötét éjszakákon eljönnek az élőkért; s akik közül az élők emésztő vágygally akarnak menni kedves halotaik után.

Az aglegény ezt forgatja derestül fejében. Kint ordítva, óriás rohamokban fúj a szél. Ha eltart két nap, a hófúvás olyan sánczokat hány össze a falu körül, hogy csak valamikor márczius dereka olvastja ki őket belőle.

Ő megőrizte vagyonát, mert életrevaló családot akart alapítani. S most ez a kis béka — így nevezte el mérgében a volt menyasszonyát — keresztül huzta a számadását.

Mit akar azzal a kamasz Gedeonnal? Könnyelmű huszár, aki hamar nyakára fog

hágni az örökségnek. Mi lesz aztán? Nem lesz ahová tejjüket lehajtsák, ha ez a két könnyelmű gyerek összekerül. A boldogság s a szerelmi mámor rövid hetei után bekövetkezik majd a bibliai hét sovány esztendő; a szomorúság, a szegénység, a nélkülözés, a kiábrándulás evei.

Hanem itt lesz ő, a nagy Eőry-vagyonnal. A kis lánynak ő unokabátyja, s ha aglegény marad, halála után Rózsikára szállhat a nagy vagyon, talán számítanak is erre. Számítanak rá, hogy Rózsika után óvakodni fog új szerelmet kezdeni. Az öregnek hasonlata az eperfáról, csak szóbeszéd. Lelkük mélyében bizonyára úgy vannak meggyőződve, hogy az ő negyven éves szíve, mint valami nagy, félnék mimóza, örökre lezárja kelyhét e szerelmi csalódás után. S a vagyon rájuk marad. Az a cigányarcu huszár majd segít eikölteni.

Ez a gondolat nem hagyta nyugodni. Azért sem hagyja magát. Talpra esik, mint a háztetőről leesett macska.

Kiment. A konyha füstös kövei alatt a cselédség tengerit morzsolt. Mélabus, szívszorító nótát énekeltek hozzá, mely — mint homályosan világító lámpa viharzó tengeren — oly bizonytalanul hullámozott a szelek rohamában.

A fosztók közt fiatal parasztleány ült.

Természetesen, az Unirea, harczmodorához híven, szemforgatva kijelenti: Nem rosszindulat, annál kevésbé gyűlölet diktálja nekünk esorokat, hanem csakis a tények. Nos, lássuk, melyek azok a „tények“, amelyek az „Unirea“ szerint ünnepélyünket felsüléssel fenyegetik.

A cikk előszavában kijelenti „őszinte kollégánk“, miszerint 3 héttel a millennium megnyitása előtt ő, a nem érdekelt, millenniumi előkészületeinket ohajtja megbírálni, és kijelenti, hogy egész másképp képzelte a magyarok millenniumi évét, mint azt tényleg találja. Nézete igazolására felhozza, hogy az országot még most is, a millennium küszöbén is, e tény nem érdekli, az ország ezzel szemben teljesen hideg, mintha semmi sem volna előkészülőben; a vidék lapjai a millenniumról említést nem tesznek, a fővárosi sajtó pedig az egészet olyképp tárgyalja, mint a „Sport“-ot, és a millennium épp oly elbírálásban részesül a sajtó részéről, mint a lovak futtatása.

Feltesszük az „Unirea“ cikkírójáról, hogy józan észszel ezen dolgokat csakis azon feltevésben írta, hogy az „Unirea“ olvasói semmiféle más lapot nem olvasnak, mert ellenesetben ilyen állítani legalább is mérészség. Az természetes, hogy azok, kik csakis az „Unirea“-t olvassák, e lapban sokat a millenniumról nem olvashatnak, mert ennek hasábjain, az hogy Lueger melyik sörházban csinált skandalumot, a madagaskári hittérítő, vagy az oroszországi pápa hány rakoncátlan gyermeket vert meg, vagy hogy Manning bíboros Rómában mit ebédelt: sokkal érdekesebb, olvasmányok, mint millenniumi előkészületeink és azokat olvasóinak feltálatlani előbbrevalónak tartja, mint bár egy szóval is ezredéves ünnepélyeinkről megemlékezni úgy, amint egy magyarhoni embernek kell. Amnyiban igaz tehát a cikk azon állítása, hogy vidéki közlönyeink, tudni illik az „Unirea“, vajmi kevés tért szenteltek millenniumunknak.

Elítélőleg szól kormányunk ez iránybani

Arcza, szöke feje, édes barna szeme feltűnt Eörynek.

A leány föl sem nézett, mégis magán érezte a férfi szeméit. Égő, fekete szemeket, amelyek úgy sütöttek, mint a nyitott tűzhelyek fénye.

Benő ur visszament szobájába. Hogy ő ezt a szép leányt soha észre nem vette! Ha egy orgonabokor virágos ága benyulik a kinyitott ablakán, azt észreveszi s Klárikát nem látta meg, pedig a portáján nőtt nagyra, az ablaka alatt.

Hosszu léptekkel járkált szobáiban. A falakról büszke ösök néztek rá komoran. A családi czimer fenyegetve van. De aztán eszébe jutott, hogy egyik őse ugyancsak parasztleányt vett el s javára vált a rémülő családjának. A néhány száz éves törzsbe beoltott viruló, hatalmas ágnak, tizenegy élet-erős hajtása lett. Miért ne tegye ő is?

A szól még mindig futt. Rosszul záródó ajtók — mint dobon a dobverő — ütemenesen csattantak meg. A kéményből visszaszorult a füst, tele lett vele a szoba, bántotta a szeméit. A szeméből könyet facsaró füst az édes boszu alkalmát juttatta eszébe, melyet nem szabad elszalasztani.

Később nagysokára lefeküdt. A sötét szobában víziói voltak. Valaki felé hajlik, füle tele lesz édes leánykaczagással, egy kezét

magatartásáról, malacziózan jegyezvén meg, hogy saját tapasztalatai szerint csakis Szilágyi Dezső és Wlassics Gyula foglalkoznak komolyan e tárggyal, mert az ünnepek alatt visszavonultak Lussin grandba, hogy előkészüljenek az elmondandó tósztokra.

Legalább választott volna laptársunk két más nevet, elámíttatni szándékolt olvasóinak úgy is mindegy lett volna, ha más nevet is, talán még magyarabbul hangzó nevet talált volna fel, és vajjon nem-e lett volna pl. Darányi neve, kit úgy is oly előszetettel nevez rendszeresen „kikereszte l e d e t t z s i d ó n a k ?“ de éppen Wlassicsot felhozni, ki legtöbbet tett a millennium érdekében; hanem persze az idegen „Unirea“ előtt Wlassics hazafias rendeletei nem léteznek, hisz stílus és tárgy tekintetében nem vetélkedhetnek Urechia bukaresti titkos rendeleteivel.

Szemére veti kormányunknak, hogy a külföldi sajtóban sem hirdetteti eléggé a millennium megtartását. Ebben már következtes, mer amit e téren a berlini, párisi és angol sajtó közölt, azt reprodukálva az Unireában nem találtuk, a békekongresszusra jövő német képviselők küldöttének Jókaihoz írott levelét az Unireában hiába kerestük, ezek az Unirea előtt semmit mondok, mert véletlenül kedvezően irnak rólunk.

A felsülést abban is találja cikkíró, hogy kiállításunk még nincs készen, Budapest egészében fel van turva, járdái járhatatlannok, a közlekedést a felhalmozott téglarakások akadályozzák, a kiállítási tárgyak felküldése pedig csak most vette kezdetét. Mi azt hisszük, hogy e feltevésre is csak úgy jutott a balászfalviak közlönye, hogy a hazai és külföldi lapok millenniumi rovatát nem olvassa. A magyar és német képes lapokat nem lapozgatja, mert ellenesetben ilyen sem állithat, de feltéve, hogy kiállításunk május 2-ára egész teljében készen nem is lesz, felhívjuk az Unireát, nevezzen meg nekünk a világ bármely részében megtartott bár egy kiállítást is, mely a megnyitás napján teljesen készen lett volna, sőt mi úgy tud-

érez homlokán. Azaz: semmi; csak képzelődött. Hisz neki nincs senkije, pedig negyven éves.

A szél reggel felé lecsendesedett, még félalomban is hallotta a parasztlányok dalait. Loreley dalolt.

Másnap, ujév napján, a két fekete félvér lovakat beállította Eéry a volt menyasszonya udvarába.

„A völegényének akarok kedveskedni vele, — írja az unokahúgának — mert úgy látom, szereti a szép lovat. A fiúnak határozottan jó ízlése van.“

Egyszermind tudatta „kedves“ rokonival, hogy ő bizony el van határozva felésségül venni Gönczi Klárá, udvarának ezt a „szépséges vadvirágát“.

Gedeon nagyon megörült a lovaknak; de Rózsika nem volt tisztába vele, mit értsen a „vadvirág“ kifejezés alatt?

Az apja nem világosította fel, restelte a családi botrányt nagyon s mérgesen gondogatta fünek-fának:

— Az én bolond eperelmétem forgatta el a fejét. Megrázta az eperfát istenigazában; ki tehet róla, ha a legelső eperszemtől, amely ráhullott — folt esett a nemesi czimerünkön? . . .

jük, hogy éppen a mi kiállításunk lesz az első, mely a megnyitás napján nagyjában készen lesz. Reméljük is, hogy a megnyitás napján, amidőn ő Felsege és a felséges uralkodóház tagjai is megjelennek, nem fog hiányozni az Unirea sem.

Miután cikkíró oly részrehajlatlanul bírálta felül előkészületeinket, azon conclusióhoz jut, hogy okvetlen felsülés lesz kiállításunk vége és azon jóakaró, önzetlen tanácssal szolgál, bár okulnánk mi magyarok e felsülésből!

Nos, mi elhisszük, hogy az Unirea cikkírója, mint ünnepélyeinktől magát távol tartó idegen, teljesen elfogulatlanul és igazságosan bírálta felül előkészületeinket, de furcsának tartjuk, hogy azokban nem talál semmi biztatót, semmi előnyöst, noha már magának a kontinens nagy hatalmainak hivatalos részvétele, a törvényhatóságok bandériumának felvonulása, az országszerte tartandó hálaadó istentiszteletek is kecsesítő előjelek. E cikknek hangja eszünkbe juttat egy keringő hirt. Mi ugyanis azt hallottuk, hogy egy, a folyó évben ezredéves fennállásának ünnepélyét megülő országban, ezen országnak egyik részében, egy oly párt alakult, mely bizonyos önző czélok elérése kedvéért feladatául tűzte ki ez ünnepek ellen tüntetm és minden eszközt — így a hazafiatlan czéljainak szolgáló sajtót is — felhasználni arra, hogy ez ünnepélyeket gáncsolja, kisebbitse. Mi hallottuk e híreket, de nem tudjuk, valók-e? Ezért kérjük az Unireát, ha ehíresztésekből valami igaz, úgy tudassa azt velünk mielőbb.

Millennium.

Vasuti kedvezmények

az ezredéves kiállítás megtekintésére teendő utazásokra.

A vasutak igazgatóságainak közös megállapodása szerint az európai kontinens majdnem minden vasútja tetemes kedvezményeket és ár-mérsékléseket biztosít mindenkinek, aki az ezredéves ünnepekre Budapestre készül. Már megjelentek a millenniumi kedvezményes dijszabások, amelyek április hó 25-étől október hó 31-éig maradnak érvényben. Ezekből a dijszabásokból kiemelendők:

1. Általános kedvezmények. A magyar királyi állam-vasutakon, nemkülönben az összes hazai vasutakon kedvezményes menetérti jegyek adatnak ki (a déli vasuton 50%-kal mérsékelt áron), amelyek 12 napra érvényesek (a déli vasuton 250 kilométeren felül lévő távolságokra 30 napig). A jegyek csak személyvonatokra érvényesek; gyorsvonatokon csakis a rendes dijszabás szerinti ráfizetés mellett. 4—10 éves két gyermek egy menettérti jeggyel utazhatik.

2. Egyéb kedvezmények: a) Kongresszusok, összejövetelek és disz-közgyűlések tagjai vörösszintű igazolványok alapján Budapestre és vissza a személyvonatok első és második kocsisztályában a közvetlenül alsóbb osztályu egész jeggyel, a harmadik osztályon másodosztályu féljeggyel utazhatnak.

b) Ugyanezt a kedvezményt élvezik a vidéki kiállítók, a kiállítás kerületi és helyi bizottságainak tagjai, a vidéken lakó jurytagok, a 400 forintnál nagyobb fizetést tanító és tanfériak, kiknek a kiállítás igazgatósága esetről-esetre kékszintű igazolványokat ad.

c) Testületek, iparoskörök tagjai, ha leg-

aiabb 20-an utaznak együtt, személy- és omnibus-vonatokon a második osztályban III. osztályu egész jeggyel, a III. osztályon fél-jeggyel utazhatnak.

d) Nyilvános jellegű hazai tanintézetek tanítói és tanárai, ha legalább tizen utaznak együtt, ugyanezt a kedvezményt élvezik.

e) Földműves és munkás-csapatok, ha legalább 30-an utaznak együtt, a kiállítás igazgatóságának 14 napig érvényes jegyfűzetei alapján a harmadik osztályon féláru jeggyel utaznak.

Mindeme kedvezményekből a szomszédos forgalom ki van zárva. 4—10 éves két gyermek egy jeggyel utazhatik; egyes gyermekek külön kedvezményben nem részesülnek.

3. Külön vonatok. Külön vonatokon a felsorolt kedvezmények járnak mindenkor, azonban a díj-szabásszerű kilométerenként való 2 frt 40 kr legcsekélyebb illeték biztosítása mellett. — A külön vonat legalább 3 nappal előre bejelentendő a kiinduló állomás-főnöknél.

Levelezés.

Zalathna, 1896. április 16.

A zalathnai áll. iskola f. évi május hó 9-én édes hazánk fennállásának ezredik évét ünnepelendő, ezen ünnepélyre egy maradandó és díszes nemzeti zászló beszerzését tervezte nevezett iskola testülete, de mert a költségek fedezésére rendelkezési alapja nincsen, e végből husvét másodnapján (ápril 6-án) táncestélyt rendezett. Zalathna közönsége, indítva hazafias érzelmeitől, sietett a nemes cél előmozdítására filléreit a haza oltárára rakni. Maga a természet mintegy próbára teendő a hazafiak érzelmeit, egész délután szakadt a hó. A zord idő dacára is alig volt család, kit betegség, vagy igen fontos családi körülmény otthon tudott tartani. Nem is csoda; hisz e mulatságnak fontos czelja volt, t. i. a millennium minél fényesebb megünneplésére előkészület. Ebben magyarázható meg az, hogy Zalathna minden honpolgárában, midőn az iskola növendékei által írt, tehát nem éppen díszes meghívót olvasta, gyorsabban vert a szive s örvendett, hogy oly magasztos cél előbbre viteletét 50 krral támogathatja s hozzá még kedélyesen és feszélyezést nélkül mulathat. Így történt. Nem is panaszkodtak, akik jelen voltak. A kik pedig nem jelentek meg, de a belépti díjat befizették, sajnálhatják, hogy ott nem voltak, s mi is. A többiekről hallgatunk. Szóval ezen mulatság jobban sikerült, mint szokott nálunk bármily látványos dolog, pl. búvész-estély. Hogyne? hisz itt hazaszeretet megmutatásáról volt szó.

Összes bevétel volt 63 frt 10 kr, kiadás a legnagyobb takarékoság mellett is 43 frt 70 kr, tiszta haszon 19 frt 40 kr. Ez utóbbi szám szépen mutatja, hogy Zalathna lakossága tud lelkesedni hazájáért.

Hogy a tisztelt olvasó bámulatba ne essék e nagy bevétel fölött, szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy községünkben sok áll. hivatalnok, gazdag kereskedők, iparosok és birtokosok laknak. Ennek tudata s ez estély fényes eredménye lelket önt a tanítói testületbe, hogy előkészületen levő műkedvelői előadását rövid idő alatt megtartsa.

A mulatságon részt vettek és fizettek: Cseteny János, Angyal József, Posch Lipót, Lőzing János, Pauszpertl Károly 2—2 frtot, Bójtke Kálmán, Köhler János, Schmidt Róza, Stukli Hieráné, Mike István 1.50—1.50 frtot, Gere András, Magyar Ferencz, Kovács Ignác, Zsitvay Laura, Gólya István, Vass János, Butyka László, Márk Sámuel, Császár János, Knopp Venczel, Schalner N., Volf Károly, Bartha Károly, Mogucz István, Verner János, Kapeller József, Lengyel Károly, Kolozsvári Nándor, Képes Ferenczné, Neumájer Frigyes, Földesy István, Kolonics Lajos, Forró

Ferencz, Jakónádi József 1—1 frtot, Pelsch Károly, Mach Venczel, Nagy Árpád, Belesug Domokos, Olár János, Verner Rudolf, Plesch János, Frankovics N., Szatmári Róza, Kinda Máriczi, Donát András, Hegedűs István 50—50 krt, Vinkler Lajos 60 krt.

Nem jelentek meg, de belépti díjat küldöttek: Heszki János 2 frtot, Bokor Ferencz 1 frt 50 krt, Csányi József, Alexy György, Jurinics János, Dolog János, Divald Ferencz, Ajtay Gyula, Venetschek Mihály, Petrik József, Krutkovszky Károly 1—1 frtot, Mihálovics Gyula, Ferenczy István, Csiky János, Duschek Ferencz, Veszeli János 50—50 krt.

Fogadják az itt felsoroltak a nyilvánosság előtt is a rendezőség hálás köszönetét.

A tanítói testület.

Szinészet.

(h.) Szorgalmas és pihenést nem ismerő szintársulatunk szerdán, 15-én „A minta férj”-et, Valabreque párisi bohózatát hozta színre, Kövessi kitéző fordításában. Ha nem élnék a tizenkilencedik század utolsó évtizedének is második felében, azon nézetünket kockáztatnók, hogy a darabban tulzott a pikanteria, az első minőségű kaviár, szóval nagyon is párisias, de így nem akarunk nagyképködni, mint azt tette három felvonáson keresztül a Német János által kitézően megjátszott minta férj, hanem bevalljuk, hogy a nagyszámú közönség pompásan mulatott a komikus és szövevényes jelenetekben bővelkedő bohózatban és egyáltalán nem fukarkodott a tetszésnyilvánításokkal.

A minta férj, röviden jellemezve, egy olyan férj, kit mindenki egy derék, szolid családapának tart és pedig első sorban saját neje, no és a darab folyamán kitéző, hogy minden egyéb, csak az nem, és hogy a látzatot legalább neje előtt megmentse, saját még csak két év óta házas és így még valóban szolid vejét áztatja be, de úgy, hogy annak neje, a családi háborúság kikérülése végett, tisztában van a helyzetével.

Mulatságosnál mulatságosabb jelenetek fejlődnek ki ezen állapotokból és természetesen nagy része volt ebben a szereplők jó játéknak is. A minta férjről már megemlékeztünk; méltó partnere volt, neje szerepében, Sz. Nagy Vilma, ki pompásan alakítva, egy olyan minta anyóst mutatott be, hogy a színházban jelenlevő tényleges és leendő anyósok arca csak úgy ragyogott az örömtől, a tényleges és leendő vők pedig csendes háborzongásokat éreztek. Igen jó volt Balogh István a tudtán kívül becsapott vő szerepében; kár, hogy ez az intelligens, sokoldalú színész oly nagy mértékben igénybe veszi néha a sugót, kinek, t. i. a sugónak, azon tanácsot adjuk, hogy hangját kissé halkítsa, mert igen kellemetlen benyomást tesz, mikor a közönség előbb hallja a mondandókat, mint azt az előadó színész hangoztatná. Árkosinak (Jouvelin ügyvéd) kissé több könnyedséget ajánlunk a hasonló szerepekben, mert hogy ért hozzá, azt már több alkalommal észleltük. Elegánsan és szépen játszott Árkosiné a bonyodalmak tárgyát képező sirén szerepében; enniváló kis menyecske volt Sipos Gizella az anyja által folyton szított aggodalmaiban.

Csütörtökön Deákne V. Gizella, a méltán közkedveltségű primadonna jutalomjátékul Konti József kedves zenéjű operette-je „Az eleven ördög” ment általános meglepedésre, mert a jutalmazottnak zsúfolt házat, sürű tapsot és kihívást, igen szép virágcokrot, a nagy közönségnek pedig éjfélig nyuló ugyan, de kellemes, derült es-

tét szerzett. Az általánosan ismert operette magában is egy kedves mű, de még élvezhetőbbé tette a jó előadás, melyért a szereplőket egyen-egyen és összesen méltán dicséret illeti.

Deákne aranyos jó kedvében volt és oly szépen festett Letorierres vicomte kosztümjében, oly szépen és jól játszotta szerepét és dalolta énekszámait, hogy nem csoda, ha a darab összes női személyzete, ifju, öreg, mind belebolondult és mindenik csak a szégyen, elhagyott vicomte-on akart segíteni, kinek egyedüli támasza derék, becületes nevelője volt, kit Szepessy megfelelően alakított.

Baloghot (Menelaus báró) szeretettel figyelmeztetjük, hogy mentül jobb színész valaki, — és tudjuk, hogy ő az — annál visszatetszőbb, ha szerepe megjátszásánál tulzásba esik. E részben tanulmányozza Deák Pétert, kinek mai szerepe (Despeieres tanácsos), különösen mikor „classicusait” tanulmányozza a vicomte-tal, ugyancsak tág teret nyújtott volna tulzásra, ki azonban kényes szerepét oly diszkrétül és mégis intenciójának megfelelően játszta meg, hogy azal bármely első rangú színpadon hatást érne el. Valóban kár, hogy az énektudományyal hadi lábón áll . . . különben nem kár, hiszen ha énekelni is úgy tudna, mint játszani, talán sohasem látnók többet nálunk, azt pedig őszintén sajnálnók.

Sikkesen játszott a szabóné szerepében Sipos Gizella és vevvel adta elő kupléit, melyekkel a hálás közönség alig akart betelni. A kisasszonyt többször láttuk már érzélgős szerepekben, de temperamentuma a maihoz hasonló eleven, mozgékony szerepkörre utalja, melyben igazi élvezetet nyújt.

Teljesen beillettek a keretbe kisebb szerepeikben A. Zoltán Olga, ki szemmel látható indispozíciója dacára énekszámait is kellő érvényre tudta juttatni, és Árkosi, ez utóbbi kettős szerepben.

Pénteken, zóna-előadásban, ez időnyben másodszer került színre Bokor József népszínműve, a „Télen”. A zóna-díszabás beütött és az ugyszólva egy szereplő kedvéért irt darabnak telt házat csinált. Tér szüke miatt ezen előadásról csak annyit jegyezhetünk meg, hogy az a fent említett egy szereplő Deákne V. Gizella volt Katalin szerepében, és ezzel azt is kijelentettük, hogy az a szerep szépen és jól volt megjátszva. Valóban büszkének lehetünk vármegyénk e kedves szülöttjére; és ez nem elfogultság, mert alig hisszük, hogy a Blaháné által megteremtett népszínműi aranyos menyecskeké ábrázolására a vidéki szintársulatoknál még egy olyan találkozzék, mint Vlád Gizella. Szeretnők őt Török Zsófi szerepében is látni, hallani.

Végül ismételtén kérjük derék igazgatóinktól: mikor szünek meg visszaélni a közönség türelmével, azaz mikor kezdi korábban előadásait, s mikor tart rövidebb felvonásokozókat?!

Vegyes hírek.

— **Érettségi vizsgálati biztos.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter ur a n. enyedi Bethlen-főgimnázium f. évi rendes érettségi vizsgálatához kormány-képviselőnek Géresi Kálmán debreczeni főgimnáziumi tanárt küldte ki.

— **A kolozsvári ügyvédi kamara** közhírré teszi, hogy Patitia Rubin gyulafehérvári ügyvédre nézve, ki a gyulafehérvári

törvényszéknek mint bünyítő bíróságnak hatóság elleni erőszak büntette és nyilvános becsületsértés vétsége miatt hozott vád alá helyező határozata következtében az ügyvédi kamara a m. kir. Kuria kis. fegy. tanácsa helybenhagyó határozatával az ügyvédség gyakorlatától felfüggesztetett, miután a gyulafehérvári kir. törvényszéknek mint bünyítő bíróságnak ítéletével az említett büntett és vétség vádjá alól jogérvényesen fölmentetett, az ügyvédség gyakorlatától való felfüggesztés ezennel megszüntetettik.

— **Eljegyzés.** Balázs Balázs, a gróf Teleki Arvéd drassói gazdaságának tisztartója, a napokban jegyezte el Magyar Anna kisasszonyt, Magyar György felvinczi szolgabíró kedves leányát. Gratulálunk.

— **A „Közérdek” sajtópöröi.** Alig pár hónapja, hogy lapunk programjába politikai életünk méltatását is felvettük és már is azon megtiszteltetésben részesültünk, hogy két sajtó-pört indítottak lapunk ellen. A kolozsvári sajtó-bíró megkeresésére a nagyenyedi vizsgáló-bíró e hó 14-én hallgatta ki szerkesztőnket az inkriminált cikkek miatt és így már sokára végtárgyalásra kerül a dolog. A sajtó-pörök mibenállását és eredményét annak idején közölni fogjuk olvasóinkkal.

— **Adakozás.** A millenniumi bandérium jelvényeinek és czimereinek beszerzésére folytatódott Zeyk Kálmán Nagy-Enyedről 10 frtot, Török Antal Nagy-Enyedről 6 frt.

— **Millenniumi fák** ültetését határozta el Szász-Csanád derék képviselő-testülete f. hó 1-én tartott gyűlésében. 500 darab hársfát ültetnek el a községben, ami a kegyelet jelzése mellett szepészeti, egészségügyi és közbiztonsági szempontból is követendő szép példaül szolgál.

— **A henningsfalvi pap és tanító elítélve.** Ismeretes olvasóink előtt, hogy a gyulafehérvári kir. ügyész Nikora Vaszilie henningsfalvi gör. kath. tanító és Muntyan Nikulae gör. kath. pap ellen lazító, hazaelenes daloknak az iskolában való tanítása miatt a bünvádi eljárást megindította; a végtárgyalás a gyulafehérvári kir. törvényszék előtt a napokban folyt le, melynek eredményeképp Nikora Vaszilie tanító 3 havi, Muntyan Nikolae pap pedig 2 havi állam-fogházra, illetőleg megfelelő bünyítésre ítéltettek. Ugy vádoltak, mint ügyész az utóbbiak terhére az ítélet ellen fölebezést jelentettek be.

— **Képes levelező-lapok.** Az ezredéves országos kiállítás alkalmából a magyar posta benyomott 2 kros, illetve 5 kros (5 kros levelezőlap a nemzetközi forgalom számára) levéljeggyel felszerelt és írásbeli közleményre szánt oldalon képekkel ellátott levelező-lapokat bocsát forgalomba, a melyek f. évi április hó végével, a benyomott postai értékjegy árához képest 2, illetve 5 krért, minden kir. posta- (távúda-) hivatalnál és postai értékkárudában beszerezhetők lesznek. A forgalomba bocsátandó levelezőlapok harminczketfele képpel vannak ellátva. A képek részint az ezredéves országos kiállításból, részint a magyar történetből vétettek, részint pedig a magyar korona államterületének egyes tájkepeit tüntetik fel.

— **Mozgalmas félesztendő** következik ránk. Az ezredéves fennállás világra szóló ünnepelei, országos kiállítás, nemzetközi kongresszusok, érdekes törvényhozási ülésszak — fokozott mértékben kihívják az újságolvasó műveltség közönség figyelmét; föl-

keltik érdeklődését az események színhe-lyétől távol élőknek. Ily időszakban senki sem nélkülözheti a napilapot. Melegen ajánlhatjuk azért a t. közönség figyelmébe a Pesti Hírlapot, mely ma elismerten a legjobban szerkesztett s legbővebb tartalmu napilap; azonkívül, hogy egy napról-naprasokkal több olvasni aalót nyújt, mint a többi napilap, még külön kedvezményekben is részesíti olvasóit. Ezek közt a legújabb, hogy havonként csinos kis jegyzék-naplót is ad előfizetőinek, akik már is nagyon megkedvelték ezt a csinos és hasznos kis mellékletet. Azt már említenünk sem kell, hogy a Pesti Hírlap munkatársai közt a legjobb nevű publicisták és szépirodalmi írók foglalnak helyet s Jókai Mór és Mikszáth Kálmán folyton ide írják legbecesebb dolgaikat. A jövő negyedben Jókaitól regényt, Mikszáthtól hosszabb elbeszélést helyez a szerkesztőség kilátásba. A Pesti Hírlap naponként 20—24, vasárnaponként 82—86 oldal terjedelemben jelenik meg. Előfizetési ára egy óra 1 frt 20 kr, negyedévre 3 frt 50 kr. A Párisi Divat című, fényes kiállítás, hetenként megjelenő divatlappal együtt negyedévre 4 frt 50 kr. Mutatványszámokat mindegyik lapból küld a kiadóhivatal (Budapest, V. váci-körút 78, a Pesti Hírlap házában).

— **A gentleman kabinet.** Így nevezte el Colojánni képviselő az új olasz kormányt, melyről mindenféle érdekes apróságot közölnek az olasz lapok. Az előző olasz kabinetben a 77 éves Crispi volt a legidősebb, a 38 éves Ferraris a legfiatalabb, az újbán a 74 éves Ricotti hadügyminiszter a legidősebb, Gianturco közoktatási miniszter a legfiatalabb. Két özvegy van az új kormányban, Rudini miniszterelnök és Ricotti és csak egy agg legény, Costa igazságügyminiszter. A külügyminiszter Gaetani di Sermoneta herceg felesége angol nő, aki bevitte az angol nők szokásait és hagyományait az olasz hercegi családba. Sermoneta hercegnő falusi életet kedveli és pompás versenystállóval rendelkezik. Branca pénzügyminiszter neje, di Furino hercegnő egyike, Róma legszébb asszonyainak. Az új olasz miniszterek közül Gianturco zenekedvelő, Perazzi szenvedélyes hegyász, Sermoneta herceg kitűnő vadász, Ricotti pedig egyike a legszorgalmasabb kávéházlatogatóknak. A vén tábornok már évek óta órák hosszáig el szokott üldögelni tabornoktársával, Geymerrel. A Roma kávéházban, hol tengersok kávé szürcsölget és tucatszámra olvassa az újságokat. Ha valaki lakásán keresi és nincs otthon, ilyenformán szokták utbaigazítani a kérdezősködőt: A tábornok vagy a Rom kávéházban van, vagy ha még nincs ott, bizonyosan utban van odafelé.

— **Magyar Osztály-Sorsjáték.** II. osztályu sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása naponként, de legkesőbb május 2-ig eszközöltetik. A sorsjegyek megújítása a sorsjegyeken jelzett elarúsítóknál eszközöltetik és pedig a sorsjegy visszaszolgáltatása és a megújítási díj: 1 egész sorsjegyért 20 frt, 1 fel 10 frt, 1 tized 2 frt és 1 huszad 1 frt befizetésével. Teljes sorsjegyeket (mind a három osztályra érvényes sorsjegyeket) nem kell megújítani és a III. osztály huzásán minden további nélkül résztvesznek. Hogy a sorsjegy-tulajdonosoknak éppen a megújítási határnap lejártakor (május 2) való óriási tolongása elkerültesse, ajánlatosnak mutatkozik, miszerint mindenki igyekezzen a III. osztályu sorsjegyeknél minél előbb birtokába jutni.

Piaczi árak.

Nagy-Enyed, 1896. április 12.

Buza legjobb	100 kilogramm	7:50
" közészerü	"	7—
Kétszeres legjobb	"	6:50
" közészerü	"	6.—
Rozs legjobb	"	5:25
" közészerü	"	5—
Zab legjobb	"	5:50
" közészerü	"	5—
Kukoricza (tengeri)	100 kilogramm	5:50
Burgonya	"	2:—
Széna legjobb	egy szekér	6:50
Szalma legjobb	"	2:50
Bikkfa 1 köbm. keresztirakás nélkül, 1 m. hosszú	"	3:50
Cserfa 1 " " " " " "	"	3:50
Tölgyfa 1 " " " " " "	"	3:50
Faszén kemény	egy hektoliter	1:80
Marhahús	1 kilogramm	32—36
Sertéshús	"	40—44
Szalonna	"	64—72
Disznózsír	"	— 80

Csarnok.

A magán-ügyek.

— Irta Szabóné Noga Janka. —

Gondolom Jean Paul mondja valahol, hogy a nő csak szeret s azontul semmivel sem törődik, a férfinak azonban közben egyéb dolga is akad. Valljuk be, hogy ebben egy kis tévedés van. Nincs a férfinak semmi egyéb dolga, semmi olyan, melynek nem a szerelem lenne a rugója. Hihetjük azt az urat akár I. Napoleonnak, ki világok rendjét forgatja fel egyéb dolgok fejében, vagy csak Fehér Mártonnak, ki egy édes, boldogító kis „igen” kedvéért végzi az ő egyéb dolgát, mely szerény polgári neméhez illően például csak abban áll, hogy letegye a birói vizsgát.

A jó Jean Paul, ha igazságosabb akart volna lenni, valószínűleg másként formálja a mondását. Azt, amit az asszonyokról mondott, teljes épségben kell hagynia, mert utoljára is igen kellemes bók. Hanem a férfiakról szóló nézete így lenne igazabb: „A férfi azonban megházasodik, de közben egyéb dolgokat végez, melyeket ő nagyon komoly arccal elhalaszthatlan magánügyeknek emleget.”

Fél év óta volt már Mája boldog menyasszonya valakinek, mikor egy durva levél hirtelen kinyitotta bünbajos álmokban merült szeméit.

Szinte magam is restelem, hogy ennek a kis menyasszonynak ilyen furcsa neve volt. De tekintetbe kell venni, hogy ő mérhetetlenül gazdag és a Lipótvárosban lakik. Ez után már mindenki beláthatja, hogy másként alig-alig hihatták szegénykét.

Rendkívül gazdag, de becsületes szülők egyetlen leánya volt és fél év előtt olyan völegényt kapott, kinek hozományával együtt a szívet is oda adta volna örökre, visszavonhatlanul. Ez pedig ritka ráadás szokott lenni olyan házasságban, melyben a közbenjárók tudomása szerint tulajdonképpen egy fél millió megy férjhez egy kopásnak induló nemesi czimerhez és ősi névhez, egy leány meg egy fiatal ember pedig csak nézi és türi ezt a szövetséget.

A völegényre nézve korai lenne nyilatkoznunk, de Májáról mindenki elmondhatja, hogy ő csak a völegényét nézte és saját magát. Arczát, természetét egy nagy velencei tükörben, völegényét pedig egy velencei nászutazás álmának a keretében. Nekik ugyanis minden velencei hiábavalóságra telt. A tükör maga nem sokat tehetett arra nézve, hogy Mája valamivel szebbnek látszódjék. Nagyon mérsékelt volt szép, csu-

pán annyira, amennyi éppen szükséges egy fél millió mellé. Ha soha sem csipte volna ki magát a völegénye kedvéért különös gonddal és nagy furfanggal, talán még meg is hódíthatta volna. De hát, Istenem, az a bizonyos gond, melylyel a nők öltöznek, fészülködnek, meg más efféle végeznek, fölémészti a természet legpazarabb adományait is.

A tükör tehát nem sokat segített, de ott voltak az álmok! S azt bizony minden asszony igen bölcsen tudja, hogy ezek fényesebb dolgokat mutogatnak, mint a legtisztább velencei üveg. És ezeket az álmokat zuzta össze egy névtelen árulkodó levél.

Ki írta? Talán egy jó barátnő, talán egy boszúálló szobaleány. Ilyen esetben nincs rangkülönbség. Pár sor volt az egész, mert hiszen a méreggel fölőlesleges is pazarul banni. De benne volt minden, ami ilyen alkalomkor lenni szokott. Erős pézsmaszag, sok helyesírási hiba és a vád, a leleplezés. Völegénye csak a millióját szereti. Érdekes magánügyei vannak, melyek gyakran elszólítják menyasszonya mellől az X. utca 0. számú villájához. És így tovább. Tessék az igazságról meggyőződnie.

Hát Mája is elindult az igazságot megkeresni. Pedig hát minek az az asszonyoknak? A nélkül ők mindig sokkal szebbeket tudnak álmodni.

De csak ment. Kocsijának négy kereke szaporán kergette egymást. Elandalgott egy erdei uton, végigkocsikázott valami magas töltésen, melynek két oldalán sudár jegegyék álltak őrt. Majd sötét fenyők bukkantak elő komoran és szomorúan. De aztán kivillant közülök a piros házfedel, mint egy vidám, pajkos kis Paprika Jancsi, aki kalandos piros sapkájával azt hirdeti, hogy ostobaság és bolondság az egész...

Végre odaért. Vékony rácskerítés futotta körül a telket és a réseken csipkerózsa, fehér jázmin nézett ki. A ház homlokzatán egész sor fényes ablak bámult le az utra. Nyitva is volt egy. Csipke függönyeivel ügyetlenül játszott a szél. Aranyos kalitban kanári csipegett s egy vén, rekedt papagály kérdezte a pálmák közül:

— Szer—retsz?

A ház tornyocskáján erre fektelenül táncolni kezdett egy kis lobogó. Mintha csak kaczerkódott volna a rozsdás szélkakassal, mely örökké csak arra kapkodta a fejét, merre a kis zászló lebbent, könnyedén, hamisan, mint egy szoknya-fodor...

— És én Istenem, mai nap már, különösen a Lipótvárosban, olyan kétségbeesetten sokat olvasnak a lányok, hogy ebből a külfölele hiábavalóságából szépen ki tudják találni, hogy milyenek azok a magánügyek, melyek idevonják, idekötik a völegényt.

Kérdezek tőle:

— Kit keres?

Már azt felelte rá:

— Senkit.

Kérdezték, hogy:

— Mit akar?

Erre is csak azt mondta:

— Semmit.

Semmi mást, csak eldobni messze, le a földre, a sárba, a szennybe, a fényes karikagyűrűt. Eldobta, elgurult. S tán még most is gurulna messze, messze, ha a mama föl nem veszi és vissza nem huzza szépen a Mája ujjára:

— Igy, édes kis lányom...

— De azok a magán-ügyek...

A mama jó volt. Elhervadt korán, aztán lassacskán belehizott az asszonyi lemondásba és türelembe. Sok, sok okos dolgot meg tudott magyarázni:

— Ez úgy van, édesem. A völegénynek, a férjnek, ha igazi ur, mindig vannak magán ügyei s annál többek, minél gazdagabak vagyunk mi boldogtalan asszonyok. Mi pedig, édes, szegény kis lányom, olyan nagyon gazdagok vagyunk...

Ez alatt a gyűrűt visszasiült régi helyére s a világon minden nyugodtan folyt tovább. A futó rózsák tovább is nézegettek ki a kerítésen. A függönyök kiduzzadtak, majd összecsavarodtak a szép, nyitott napfényes ablakokban. A kanári tovább ropogtatta czukorkáját, a papagáj ocsmányul kráogott. S odafönn, a villa czifra tornyán, hosszan kinyult a kis zászló, kéjesen és lomhán, mint egy ölelésre csábító kar, — aztán egy pajkos kanyarintással rácsavarodott az ostoba szélkakasra.

Szerkesztői üzenetek.

X + y., Tóvis. Szívesen tettük, mert való tényeket közölhetünk.

Kiváncsi, Nagy-Enyed. Igenis, fia.

Jurista, Kolozsvár. Annál kevésbé; ha lejön, látogasson meg bennünket.

T. K., Abrudbánya. Mihelyt végérvényesen megállapítják, azonnal közöljük.

Theologus, N.-Enyed. Vettük észre; okát nem tudjuk, nem is kutatjuk.

K. G., Maros-Ujvár. Nehezen lesz keresztül vihető, de megpróbálhatják; a kérvény egyenesen az igazgatóságához czimzendő és küldendő be Budapestre, Andrássy-ut 56-58. sz.

Érdeklődő, Gyulafehérvár. E visszás állapot még mindig tart, az illető szerkesztőségünkben sohasem járt.

Aranyosvidéki, Kocsárd. Köszönjük, alkalom adtán felhasználjuk.

Millennium, Nagy-Enyed. Természetesen; a vármegye diszgyűlésén már diszmagyarban vesznek részt. Színházlátogató. Talált!

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Enyeden.

Sz. 689—1896 tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a n.-szeheni általános takarékpénztár végrehajtatónak ladamosi Nemes Vurvára s.ül. Zsellér végrehajtást szenvedő elleni 55 frt tőkekövetelés és járuléki iranti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék területén a vizaknai kir. járásbíróság területén levő Ladamos község határára levő ladamosi 35. sz. tjkvben A + 1. rend 49, 49 a, 50, 50 a hr. sz. a. felvett belsőre egészen, a 37. sz. tjkvben A + 1. r. 247 hr. sz., a 76. sz. tjkvben A + 1. r. 1736 a) hr. sz., a 87. sz. tjkvben A + 8 és 17 r. 1179, 459 hr. sz., a 176. sz. tjkvben A + 1—13 r. 331, 347, 392, 532, 930, 972, 1203, 1204, 1205, 1179 a, 1243 l, 1285, 1301, 1308 és 1706 hr. sz. a. felvett és Nemes Vurvára s.ül. Zsellér tulajdonát képező felerész ingatlanokra az árverést 339 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi június hó 15-ik napjának d. e. 10 órája Ladamos község házánaál leendő megtartása nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltalni.

A kir. járásbíróság tkvi hatósága.

Vizaknan, 1896. évi márczius hó 22-én.

Szentmiklósi József,
kir. aljbíró.

697. 1—1

„Zacherlin” hatása
bámulatos!
Ugy öl mint
egyetlen
más

szer sem, mindennemű rovarokat — poloskákat, bolhákat, konyhabogarakat, molyokat, svábbogarakat, stb. — s ezért, mint a maga nemében a világon páratlan szer, híressé és keresetté lett Ismertető jelei: 1. a lepecsételt üveg. 2. a „Zacherl” név.

672. 2—10

Kapható a következő czégeknél:

Nagy-Enyeden: Bisztricsány Lajos.
" Cirner J. József.
" Winkler János.

Gyulafehérvárt: Fingerhut Jakab.
Fröhlich Gyula.
Jakabfy Albert.
Nagy József.

Gy.-Fehérvárt: Szentgyörgy Mór.
Abrudbányán: Holnay Árpád.
" Molnár Árpád.

Balázsfalván: Schieszl Károly.
Maros-Ujvárt: Simon Pál.
" Virág Tamás.

Sz. 296—896. Alsófehér vármegye főispánjától.
főisp.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott Alsófehér vármegye központi hivatalánál lemondás folytán egy **irnoki** állás üresedésbe jövén, ezen 450 frt évi fizetés és 100 frt évi lakbér illetményvel egybekötött állásra ezennel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, a kik ezen állást elnyerni ohajtnak, hogy kellően felszerelt és életkoruk, családi állapotaik, eddigi működésüket feltüntetve és az

1883. évi I. t.-cz. 19. §-ban előirt elméleti képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzam **folyó évi április hó 30-áig** bezárolag terjesszék be.

Nagy-Enyed, 1896. évi április hó 9-én.

Zeyk Dániel,
főispán.

691. 2-3.

164—1896. bv. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírósg 5661—5660. számú végzése

által Rigler József végrehajtató javára n.-enyedi Beldi Károly ellen 116 frt 29 kr és 174 frt 70 kr tőke és egyéb törvényes járuléka követelés erejéig elrendelt ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 611 frt 70 kr-ra beesült 2. 1—895. sz. a. ki-elégítési végzésével lefoglalt bolti aru ezikkekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak

Mely árverésnek a 711—1896. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Enyeden a városhaza előtt leendő eszközösére 1896. évi május hó 4-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzött és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1896. április hó 6. napján

Gajzágó Simon,
kir. bír. végrehajtó.

696. 1—1

* Utolsó főhuzás. *

Magyar

osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdíj	600 000	= 600 000
1 „	400 000	= 400 000
1 „	300 000	= 300 000
1 „	200 000	= 200 000
1 „	100 000	= 100 000
2 „	40 000	= 80 000
2 „	20 000	= 40 000
5 „	10 000	= 50 000
10 „	8 000	= 80 000
34 „	6 000	= 204 000
100 „	2 000	= 200 000
200 „	1 000	= 200 000
2 650 „	200	= 530 000
22 000 „	150	= 3 300 000
25 007 „	nyeremények és 1 jutalom	= 6 284 000

Ezen 57 nyeremény közül az utoljára kihuzott kapja a 600 000 korona jutalomdíjat.

III. osztályú vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$ — 60,— $\frac{1}{2}$ — 30,— $\frac{1}{10}$ — 6,— $\frac{1}{20}$ — 3,— forint

Ezen eredeti sorsjegy áron kívül ajánlott levél portója és nyeremény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny czim: **Lottoheintze Budapest.**

646. 3-7

II. osztályú sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályú sorsjegy visszaadása és a megújítási díj befizetésével és pedig:

$\frac{1}{1}$ — 20.— $\frac{1}{2}$ — 10.— $\frac{1}{10}$ — 2.— $\frac{1}{20}$ sorsjegy — 1.— forint

legkésőbbén május 2-ik eszközklendő.

Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltak.

Fontos minden kocsi-tulajdonosnak!

I. Bécs-Ujhelyi gyanta és terpentintolaj-fügomító gyár.

Furtenbach Ferencz

Bécs-Ujhelytt.

Kátrány termények és zsíráruk gyára.

Eddig el nem ért kenhetősség.
Új, különleges tengelyzsír
olaj és féltolaj tengelyeknek. 682. 4-1

Nem fagy meg, nem foly le, a tengelyek soha se tüzesednek, nélkülözhetlen nyílt és zárt tengelyeknek.

Használható minden szerkezetű kenő készülékeknek.

Vegyileg megvizsgálva!

Gyakorlatban kipróbálva!

Sav-, víz- és gyantamentes.

Szétküldés csak eredeti bádogdobozokban 5 kilónként.

Egy doboz ára:

Ausztria-Magyarországra, bérmentve bármely posta áll. frt. 2,50

Bosznia és Hercegovinára, " " " 2,75

Külföldre: ab szétküldési állomás Bécs-Ujhely " " " 2,25

A „Közérdek“

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike

a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint

ilyen,

hirdetések közlésére

kiválóan alkalmas.

Aki tehát olcsón s biztos sikerrel

akar hirdetni, forduljon bizalommal la-

punk kiadóhivatalához.